

Str. 25. Die Scholien : भविष्यत्प्रेषितमर्तृकाया आच्छन्माह । कान्ते-
 ति । कश्चिद्वायको वदति । हे कान्ते । त्वं दृशौ मीलयित्वा कतिचिद्वासरणि
 गमय । चतुर्निमेष इव कतिचिद्दिनानि नय । नायिका वदति । स्वस्ति
 स्वस्तीत्यङ्गीकारे । नयने निमीलयामि तावत् यावच्चून्या दिशो न भवतीति ।
 भक्तो यावद् गच्छति । किंवा । दिशो मण्डलाकारदर्शनतया यावच्चून्या
 न भवन्ति । तावदेव चतुर्निमीलयामि । अन्यथा मनस्तापभावादि कष्टं
 मण्डलाकारमिति कामशास्त्रं । कान्तः पुनराह । आयाता व्यं (ich werde
 bald wieder heimkehren; vgl. Nala XVII. 34. b. und Çāk. 7. 3. —
 29. 1.) । कान्ताह । सुहृद्गस्य मित्रसमूहस्य भाग्योदयैरागमिष्यति (dieses
 scheint die Geliebte zu sich selbst zu sprechen) । न ममेति भावः ।
 कान्तः पुनराह । तवाभिलषितो वाञ्छितः कः संदेशः । कान्ताह । तीर्थेषु
 तोयाञ्जलिः । एतेनाहं प्राणास्त्यज्यामीत्याक्षेपेण गमनं निरुध्यते । Nach-
 dem die Leiche eines Verstorbenen verbrannt worden ist, gehen
 die Verwandten zu einem geheiligten Wasser und bringen ihm dort
 noch eine Oblation von Wasser dar. Vgl. Colebrooke « Miscell.
 Essays » Bd. I. S. 159. und Wilson u. जलाञ्जलि. Im Çabda-
 Kalpadruma¹⁾ finde ich unter dem Artikel अलंकार folgendes
 Beispiel zu der Redefigur लोकोक्ति (= लोकप्रवादानुकृति) angeführt:
 सन्तुस्व कतिचिद्वासान्मीलयित्वा क्लेशवने ।

Str. 26. b. Die Scholien : पर्यस्तनेत्रोत्पला परित्तिमनयनपद्मा ।
 एतेनाश्रुवाङ्मृत्युमुक्तं । लुठलोलालकैः । लुठतो गलिता लोलाश्चञ्चला अल-
 का येषु । तैः ।

Str. 27. Die Scholien : भव्य (so ist im Texte st. भाव्य zu lesen)
 = कार्यकुशल । - तनुरपि = अल्पो ऽपि । - तव तथाभूतमनिर्वचनीयं

1) Das Werk selbst steht mir nicht zu Gebote, wohl aber einige Auszüge
 daraus, die der verstorbene Lenz zu seinem Gebrauch in London gemacht hat.